

१०

१

॥ पुस्तक त्रीपिटि ॥

श्रीगणेशायनमः॥ अथ त्रिपिंडाविधानप्रयोगः॥ ~~तृतीयं~~ तीर्थं गत्वा मुचिः स्नानः मध्याह्निकक्रियः स्थूलमकल्पयेत् न वि
 प्राणो मये नो पयेत्॥ अथ विष्णुपूजनं॥ दशकालौ स्मृत्वा उपवीती त्रिविधानां दिव्यंतरिक्षभूमिस्थानां अज्ञातनामो
 ज्ञाणां सालिकराजसतामसानां प्रेतानां मोक्षार्थं सम आरोग्यार्थं संतत्यादिप्रतिबंधनिवृत्त्यर्थं त्रिपिंडीयाहं करि
 ष्ये॥ अधिकारसिद्ध्यर्थं विष्णुपूजनं करिष्ये॥ शालग्रामोपरि पुरुषसूक्तेन पूजां कुर्यात्॥ सहस्रशीर्षेत्यावाहनं॥ १॥ पु
 रुषो वेदमासनं॥ २॥ एतावानस्येति पाद्यं ३ त्रिपादूर्ध्वमर्घ्यं ४ तस्माद्विराळाचमनीयं ५ यत्पुरुषेण स्नानं ६ तं य
 ज्ञमिति वस्त्रं ७ तस्माद्यज्ञात्सर्वहूतः संभृतमिति उपवातं ८ तस्माद्यज्ञात्सर्वहूतः चंद्रतिचंदनं ९ तस्मादध्वा इति
 पुष्पं १० यत्पुरुषधूपं ११ ब्राह्मणोऽस्य दीपं १२ चंद्रमामनसो जात इति नैवेद्यं १३ नाभ्या आसीति नमस्कारं॥ १४ सप्ता
 स्या सन् प्रदक्षिणा १५ यज्ञेन यज्ञमिति मंत्रेषु पुष्पं १६ अनेन प्रकारेण विष्णुपूजां कुर्यात्॥ ततः आद्यो यवमयः पिंडो
 द्वितीयो ब्राह्मसंभवः तृतीयोऽतिरैः कार्य एवं पिंडत्रयं स्वर्ग पिंडत्रयं इत्याहं ब्राह्मणानि मंत्रयेत्॥ ततो निमंत्रयेत्

भूमिस्थाःतामसाःअज्ञाःप्रेताःस्वागतं दिविस्थाःसालिकाःअज्ञाःप्रेताःभूर्भुवःस्वःइदंवापाद्यंशंनोदेवीःअंतरिक्षस्थाः
 राजसाःअज्ञाःप्रेताःभूर्भुवःइदंवापाद्यं भूमिस्थाःतामसाःअज्ञाःप्रेताःभूपाद्यहस्तपादौप्रक्षाल्यदिव्यंतरिक्षभू
 मिस्थाःसालिलिकराजसातामसाःअज्ञाःप्रेताःसामाध्यं अत्रोपविशंतुभवंतःप्राचीनीकीर्तीअपहताःउदीरताः
 तेनोवंतुअज्ञातनामगोत्रेभ्यःप्रेतेभ्यश्चहवेषुइत्यूहः पाकौप्रोक्षणांत्रिमिष्टुंसप्तयाधाःमानसइतिमंत्रेणप्राद्वद्र
 व्याणिप्रोक्षयेत् मधुवाताइतितचंजस्वापाकप्रोक्षणांतंप्राचीनांचीती आयःप्रदायःदिविस्थानांसालिका
 नांअज्ञाःप्रेतानांभूर्भुवःस्वःइदंमासनं अंतरिक्षस्थानांराजसानांअज्ञाःप्रेतानांभूर्भुवःइदंआभूमिस्थानांताम
 सानांअज्ञाःप्रेतानांभूःइदंआ अत्रास्यतां दिविस्थानांसालिकानांअज्ञाःप्रेतानांस्थानेक्षणाःक्रियतां अं
 तरिक्षस्थानांराजसानांअज्ञाःप्रेतानांस्थानेक्षभूमिस्थास्थानांतामसानांअज्ञाःप्रेतानांस्थाःक्रियातां अंत
 र्गामोद्भवान् एकार्धैकपवित्रकंपात्रत्रयं आसाद्यउदकंपूरयित्वाअप्यिमज्यशन्नोदेवारित्यादिषुपुष्पाणीत्यं

द्विमा-सुशीलान्दंभवर्जितान् सदाचारान्पुत्रवतौवेदवेदांगपारगान्॥ इति एकोद्विष्टत्रयात्मकं त्रिपिंडीश्राद्धं भव
 ति अत्र एव सर्वत्र इदं श्राद्धं पूर्वं दिनं निमंत्रयेत् ततः तिलोदकादिकराष्ये इति तिलोदकं कृत्वा समस्त संपदिति प्रद
 क्षिणी कृत्वा अपसव्यं अक्रोधनैरिति त्रिपिंडीश्राद्धं कर्तुं मम अधिकारसंपत्तस्त्विति भवन्तो ब्रुवंतु अस्तु श्राद्धादिका
 लसंपत्तु इयवेश्यपुनर्देशकालौ संकीर्त्य विविधानां सात्विकानां राजसानां दिव्यं तरिह्य नृमिस्थानं अज्ञातनामगो
 चराणां प्रेतानां मोक्षार्थं मम आरोग्यार्थं संतत्यादि प्रतिबंध निवृत्त्यर्थं एकोद्विष्ट विधिना पिंडत्रयात्मकं श्राद्धं त्रयंतं
 त्रेण करिष्ये ततदंगत्वेन क्षणपाद्यासनंच करिष्ये दिविस्थानां सात्विकानां अज्ञातनामगोचराणां स्थाने सप्त
 भरद्भिः प्रसादः कर्तव्यः अंतरिक्षस्थानां राजसानां अज्ञातनामगोचराणां स्थाने सप्त भूमिस्थानां मृतोमानां अज्ञा
 स्थाने सप्त एवं ब्राह्मणानां निमंत्र्य सर्वेषां स्वागतं अपसव्यं ततः पूर्वस्थानि दत्वा चतुर्कमंडलं कृत्वा गंधाध
 दिनिक्षिप्य॥ दिविस्थाः सात्विकाः अज्ञातनामगोचराः प्रेताः स्वागतं अंतरिक्षस्थाः राजसाः अज्ञाः प्रेताः स्वागतं

न एको द्विष्टे आवाहनं नास्ति उपवीतीदिविस्थाः सात्विकाः अज्ञाः प्रेताः भूर्भुवः स्वः इदं वो अर्घ्यं अनरिहस्थाः राजसा अज्ञाः
 भूर्भुः भूमिस्थाः तामसाः अज्ञाः भूयादिव्या इति सर्वत्र पाकत्राणां न्युद्धाकरणं नास्ति प्राचीनावीती अर्घ्यदानवतृगधादि
 आच्छादनांतं विभक्तयो ज्ञातव्याः उपवीतानि दत्त्वा सात्विकराजसतामसेभ्यः दिव्यंतरिक्षभूमिस्थेभ्यः अज्ञाः प्रेतेभ्यः एते आ
 सनादि अन्नगंधतमच्युतं आदौ मधुरत्रययुतं पिंडत्रयं कृत्वा पूर्वेन कृताश्चेत् पूर्वोच्चरितः तिष्ठो विविधानां दिव्यंतरिक्ष
 भूमिस्थानां सात्विकराजसतामसानां अज्ञाः प्रेतानां तिष्ठत्यर्थं पिंडप्रदानमहं करिष्ये ॥ दक्षिणाभिमुखं सव्यं जाचाच्य अ
 पसव्यं अपहते तिले खामुहिरव्यकुशानां स्तार्य तिलां चिकीर्य पितृवंशैः मम तिलोदकमपहत् अक्षयमुपतिष्ठतां इ
 ति श्लोकत्रयेणारेखोपरितिलोदकं दत्त्वा ततः यवमयपिंडं स्पृष्ट्वा मधुवाता इति त्र्यंजपित्वा पिंडं माहाय पितृवंशैः कुले स
 मः धर्मपिंडो तां एव श्लोकत्रयं पठित्वा इमं यवमयपिंडं मधुरत्रयसंयुतं ददामि तस्मै प्रेताय यः पादं कुरुते मम ये के
 चित्प्रेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम यवपिंडप्रदानेन तत्सिंहं तु शाश्वतं यो ये के चिद्विदिरूपेण प्रेताः सात्विकरूपाण्यसि

कापिंडादानेन तृप्तिं गच्छन्तु ते क्षयं दिविस्थाः सात्विकाः अज्ञान-प्रोताः एष यवमयः पिंडो ह्ययमुपतिष्ठतां इति पिंडं दद्यात्
 त्वष्ट्रिमे रस्वाकरणं कुशास्तरणं पितृवंश इति श्लोकत्रयं पूर्ववदुत्कृष्टतिलोदकं दत्वा ब्राह्मणमयं पिंडं सृष्ट्वा मधुना तृचं जपे
 त् पिंडमादाय पितृवंश इति श्लोकत्रयं पूर्ववदुत्कृष्टतिलोदकं दत्वा ततः इमं ब्राह्मणमयं पिंडं संध्यात्रयं संयुतं तन्मुक्तये प्र
 दास्यामि पादां ये कुरुते मम ये केचिद्वायुरुपेण वर्तेते पितरो मम तं दुल्लैः पिंडदानेन ब्रजं तु गतिं नृजमं अंतरिक्षं च ये के
 चिद्वाजसा वायुरूपिणः राजसा पिंडदानेन ते तृणं तु मुदान्विताः अंतरिक्षस्थाः राजसाः आज्ञा-प्रोताः एष ब्राह्मणमयं पि
 ण्डो ह्ययमुपतिष्ठतां इति पिंडं दद्यात् ॥ तत्त्वष्ट्रिमे रस्वाकरणं कुशास्तरणं पितृवंश इति श्लोकत्रयं पूर्ववदुत्कृष्टतिलो
 दकं दत्वा तिलपिंडं सृष्ट्वा मधुना तृचं जपेत् पिंडमादाय पितृवंश इति श्लोकं पठित्वा ततः इमं तिलमयं पिंडं मधु
 ना सर्पिषा युतं तेभ्यो दद्यामि ये पादां मकुलैः कुरुते सदा ये केचित्तामसाः प्रेताः भूमौ तिष्ठन्ति ते सदा तिलपिंडं प्रदाने
 न गतिं गच्छन्तु ते ध्रुवं तमोरुपाश्च ये केचिद्दूर्तं ते पितरो ममः पिण्याकपिंडं दानेन ते तृणं तु क्षुधितार्थिताः भूमिस्था

नामसाः अज्ञाः प्रेताः एष तिलमय पिंडो दक्षय्यमुपतिष्ठतु इति पिंडं दद्यात् अत्र पितरो मादयध्वमिति प्राणभक्ष
णां कृत्वा आचांतं पवित्रे धत्वा प्राचीनवीता पितरं प्रादुतिष्ठोक्तत्रयेण त्रिषु पिंडेषु प्रत्येकं दत्त्वा दिविस्थाः प्रेता
अभ्यं ह्वयन् अंतरिक्षस्थाः प्रेताः भूमिस्थाः प्रेः अंजने अभ्यङ्गं त्रिषु पिंडेषु एतद्वः पितः पुङ्गवा इति मन्त्रादृत्या
सूत्रं दद्यात् कुत्ता मिहृथ्यर्थं पिंडपूजां करिष्ये पिंडसंख्येभ्यः दिव्यंतरिक्ष भूमिस्थाः सालिक राजसतामसेभ्यः
अज्ञातनाम गोत्रेभ्यः प्रेतेभ्यः गंधादिदक्षिणां तां पूजां कृत्वा नमो वः पितर इत्युपस्थाय अर्घ्यदानं कुर्यात्तद्वह
त्वा त्रेगंधोदकं पुष्पाणि प्रक्षिप्य तस्मिन्मातुलिंगानि स्थापयित्वा उपवीती दिविस्थाः सालिकाः अज्ञाः प्रेताः मा
तुलिंगफले द्रुदमर्घ्यं समर्पयामि इति पव पिंडोपरि अर्घ्यं दत्त्वा पुनः बृहत्यानादि जंबीर फलानि अंतरिक्षस्थाः
राजसाः अज्ञाः प्रेताः जंबीर फलाति द्रुदमर्घ्यं ब्राह्मि पिंडोपरि अर्घ्यं दत्त्वा पुनः बृहत्यानादि उत्तरी फलानि स्थापयि
त्वा भूमिस्थाः तासामेः अज्ञाः प्रेताः उत्तरी फलानि द्रुदः तिलपिंडोपरि अर्घ्यं दत्त्वा एवमर्घ्यदानं विधाय तर्पणं क

[illegible]

ब्राह्मणोद्वासनांतपिंडानास्थापयतीत्यापस्यस्यत्यायुष्मादनुज्ञयापात्रासादनंकरिष्येः। ओदनेनपाणिहोमंप्रत्ये
 कंकृत्वामूर्धानंदिवत्यादिपायसादिमीषान्परिविष्यद्भुशेतपंचब्राह्मणपात्रत्रयंदत्वागायत्र्याभ्युक्ष्य पृथि
 वीतेपात्रमित्यादिस्थापयोदिविस्थेभ्यःसालिकेभ्यःअज्ञाःप्रेतेभ्यःइदमध्वपायसदिअन्नंयथासोपस्करमहि
 तंतत्सत्यिशाचमोचनातीर्थेदतमक्षय्यमस्तु ततःअतरिक्षेस्थेभ्यःराजसेभ्यःअज्ञाःप्रेतेभ्यःइदमध्वपायसा
 दिःसहितं तत्सत्यिशाःमस्तु भूमिस्थेभ्यःतामसेभ्यःअज्ञाःप्रेतेभ्यःइदमध्वपायसादि० यथासोःतत्सःमस्तु येचे
 हयितरइत्यादिडक्षिणपिंडशुद्धआचमनांतंकृत्वा विकिरदांतां असंस्तुतप्रमीःसुप्रोक्षतमस्त्वित्यादिभो
 भोजनपात्राणिचालयित्वा दिव्यंतरिक्षभूमिस्थाःसालिकराजसतामसाःअज्ञाःप्रेताःस्वस्तीतिब्रूत षष्ठंत
 डदृश्ययद्दतंत्रिपिंडीश्राद्धं। यमन्नमुदकादितदक्षय्यम-अक्षय्यमस्तु उपविष्टेभ्योब्राह्मणेभ्यःत्रिपिंडिभ्या
 द्वसाहुण्यंदिविस्थेभ्यःसालिकेभ्यःअज्ञाःप्रेतेभ्यःइदंवरत्रंदक्षिणाःपांतु आंतरिक्षेभ्यःराजसेभ्यःअज्ञाःप्रेते

र्यान् ताम्रपात्रैर्जले मिश्रान् दुग्धचंदनं प्रक्षिप्य पिंडानां समीपे शालग्रामोपरि त्रिवारं विष्णुतर्पणं कुर्यात् ॥ पूर्वञ्च
रितः शो. त्रिविडी प्राद्वंगलेन विष्णुतर्पणं करिष्ये ऋष्यादिपूर्वमेवोक्तं तर्पणे विनियोगः पुरुषसूक्ते त्रिरावृत्त्या ऋ
गंते तर्पणं कुर्यात् ॥ विष्णुतर्पयामि इति विशेषः तर्पणमेकवारमित्यनुष्ठानं अथ योराणि के मे त्रैः अनादिनिधने
देवः शंखचक्रगदाधरः अक्षय्यः पुंडरीकाक्षः प्रेतमोक्षप्रदो भवः अतसीपुष्पसंकाशं पीतवाससमच्युतं येन म
त्यंति गोविंदं न तेषां विद्यते मयां हृत्त हृत्त हृत्त हृत्त हृत्त अंगं तानां गतिर्भवति संसारार्णवमग्ना नाप्रसादपुरुषो
तम नारायणसुरश्चेष्टलक्ष्मीकांतवरप्रदः अनेन तर्पणेनाथ प्रेतमोक्षप्रदो भव यः कश्चिद्धनलोभेन मय्यु
त्तुं प्राप्नोत राधमः समे प्रातः सुखं दद्यात् तस्मै दुग्धं ति. लोदकं धनलोभे मृता ये च स र्पयो निव्यवस्थिताः समे प्रा
तः सुखं एवं तपाणां विधाय पिंडेषु नमस्कारः ततः परेतनेति अस्मद्गोत्रवर्द्धतामिति यजमानगोत्रस्याभिवृद्धि
रस्य ब्राह्मणा ऊचुः मुष्णदनुजे पापिंडानुद्धासनं करिष्ये तद्विष्णोरित्यादि शान्तिः पुष्टिस्तुष्टीश्चास्ति ह्यंत आ

ब्राह्मणोद्वासनांतपिंडानास्थापयतीत्यापस्यस्यत्यायुष्मादनुत्तयापात्रासादनंकरिष्येः। ओदनेनपाणिहोमंप्रत्ये
 कंकृत्वामूर्धानंदिवत्यादिपायसादिमीषान्परिविष्यद्भुशेतपंचब्राह्मणपात्रत्रयंदत्वागायत्र्याभ्युक्ष्य पृथि
 वीतेपात्रमित्यादिस्थापयोदिविस्थेभ्यःसालिकेभ्यःअज्ञाःप्रेतेभ्यःइदमध्वपायसदिअन्नंयथासोपस्करमहि
 तंतत्सत्पिशाचमोचनातीर्थेदतमक्षप्यमस्तु ततःअतरिक्षेस्थेभ्यःराजसेभ्यःअज्ञाःप्रेतेभ्यःइदमध्वपायसा
 दिःसहितं तत्सत्पिशाचमस्तु भूमिस्थेभ्यःतामसेभ्यःअज्ञाःप्रेतेभ्यःइदमध्वपायसादि० यथासोःतत्समस्तु येचे
 हपितरइत्यादिडक्षिण्विंशुध्दआचमनांतंकृत्वा विकिरदांता असंस्तुतप्रमी सुप्रोक्षतमस्त्वित्यादिभो
 भोजनपात्राणिचालयित्वा दिव्यंतरिक्षभूमिस्थाःसालिकराजसतामसाःअज्ञाःप्रेताःस्वस्तीतिब्रूत षष्ठंत
 डदृश्ययदृतंत्रिपिंडीश्राद्धं। यमन्नमुदकादितदक्षप्यम-अक्षप्यमस्तु उपविष्टेभ्योब्राह्मणेभ्यःत्रिपिंडिश्रा
 द्दसाद्गुण्यंदिविस्थेभ्यःसालिकेभ्यःअज्ञाःप्रेतेभ्यःइदंवरत्रंदक्षिणाःपांतु आंतरिक्षेभ्यःराजसेभ्यःअज्ञा-ते

अथ कर्ममंडलुदक्षिणां पातु भूमिस्थेभ्यः तामसेभ्यः अज्ञाः प्रेतैभ्यः उपानद्वयंदः स्वधां वाचयिष्ये इत्यादि ॐ स्वेधेत्यं
 तं अथ प्रार्थना दिव्यंतरिक्षभूमिस्था सात्विकराजसास्तथा प्रेताश्च तामसा येन्ये शांतियच्छंतु न पिंताः इति
 प्रार्थना ततः त्रिपिंडी आह्वसाद्गुण्यार्थं आचार्यो यतिश्च पूर्णताम्रपात्रसहिरण्यदद्यात् ॥ यथा शक्त्या दशदाना
 निदद्यात् यस्य सत्येतिः इति त्रिपिंडी आध्वविधिः अथ त्रिपिंडी विधिः तादृश्ये उवाच देवदेव जगन्नाथ लो
 कानां हितकाम्यया और्ध्वदेहिकमाख्यातं प्रेतमोक्षस्य साधनं नारायणवलिः ख्यातः स्तथा पुतलोको विधिः
 ॥ विधिहीनविदग्धानां विदेशमरणे सतिः यस्य तंत्रं त्वया ख्यातं तथा दुर्मरणे सति तथा पिंजंतवः केचिदुर्ग
 तिसमुपश्रिताः स्वकुलोत्पृजानानां पीडां कुर्वन्ति दारुणां न तेषां विद्यते स्वामि नूद्यणा वापि दद्यात् तथा कथ
 यस्वप्नसादेन तेषां मोक्षः कथं भवेत् किं कार्यस्य कुलोद्भूतैः पुत्रौर्वापुरुषौ तम गयां गंतुं अशक्त्या ये तथा नील
 विमोक्षणे किं कुर्युः स्ते जगन्नाथ ह्येतं मे तत्त्वयोदितं भगवानु० शृणु सस्य क्व प्रवक्ष्यामि यत्तृष्टोस्मि त्वयानघ

प्रेतमोक्षकरं कर्म लोकानां सुखदायकं यस्य स्मरणमात्रेण प्रेतपीडान जायते करिष्यामीति सेकल्यात्वेन मुनिमवा
 मुयात् यन्न कस्यचिद्वारव्यातं गोपनीयं प्रलयतः रहस्यं परमं ह्येतत्सत्यं सत्यं गैरवगोचरः विडम्बयात्मकं कर्म तव वक्ष्य
 मिसांप्रतां प्रेतानां तस्मिन् जननं लोकानां सुखदायकं तादृश्यं भगवन्कोविधिस्तत्र किं दानं कौत्रय्युज्यते सर्वे विस्तरतो
 ब्रह्मिह दद्यात्कुलं ममोपरि भगवान् आशो यन्न मयः पिंडो द्वितीयो ब्राह्मि संभवः तृतीयश्च तिलैः कार्यं एवं विडम्बयस्व
 ग यवादिषिष्टमभवत्कृत्वा पिवितुमयं स्मरेत् अज्ञातनाम गोत्राणां सात्विकादि विभेदितः एवं ह्यवगोच्रेऽपि डा
 नयति तत्कुले ॥ आयुष्यं वर्धते नित्यं नात्र कार्या विचारणा न्यूनाधिकं न कर्तव्यं कृतं कार्यं च शिष्याः प्रत्यक्षेण न कुर्वन्
 तसत्वं सत्यं न संशयः एतत्ते सर्वमास्यातं यत्पृष्टो सिपु रास्वग कल्याणं ते सदा भूयाद्यथास्थानं प्रजयिष्ये इति मूलवचना
 नि अन्यानि मूलवचनानि प्रयोगरूपाणि ज्ञातव्यानि ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

7

२२०

या.
देव